

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

MAANDOVERZICHT

No. ..... 6 - 195 5

B I N N E N L A N D S E V E I L I G H E I D S D I E N S TV E R T R O U W E L I J KMAANDOVERZICHT no. 6 - 1955I N H O U D

I	Communisme Internationaal	blz. 1
II	De activiteit van de C.P.N. en haar hulporganisaties	" 8
III	Andere stromingen	" 17
IV	Activiteit van Indonesiërs, Chinezen etc.	" 19
V	Overzicht der stakingen in de maand Juni 1955	" 22
VI	Agenda	" 23

HOOFDSTUK I - COMMUNISME INTERNATIONAAL

MOSKOU EN BELGRADO.

Het "staatsbezoek", dat de hoogste leiders der U.S.S.R. aan Joego-Slavië hebben gebracht (zie M.O. 5 pp 1,3 en 4) lokte zeer tegenstrijdige commentaren uit, waarin de heersers van het Kremlin en maarschalk TITO grote morele nederlagen zowel als éclatante politieke overwinningen zijn toegeschreven.

Het bezoek heeft vanzelfsprekend politieke en andere consequenties. In het Westen is achteraf gesteld, dat er momenteel geen opzienbarende verschuivingen - noch in concrete macht, noch in ideologisch opzicht - hebben plaats gevonden als gevolg van deze officieel ter verzoening bedoelde ontmoeting.

Of het Titoïsme - algemener gesteld de "nationale weg naar het socialisme" - niet langer als een ketterij van het Moskouse communisme wordt beschouwd, kan zonder meer niet worden afgelezen van CHROESTSJOW'S openbaar getuigenis, dat Zuid-Slavië zijn eigen weg naar het socialisme met succes is gegaan.

Eerst wanneer zich in de satellietstaten ingrijpende politieke verschuivingen en eerherstel aan vroeger verguisde "nationaal-communisten" zouden voordoen, kan er aanleiding zijn verdere conclusies te trekken uit een stellig opvallende gebeurtenis, die het Westen weinig voordeel biedt maar waarschijnlijk ook weinig of niets ontnemt.

Moskou, aldus een andere visie, zou de rebellerende maarschalk van Zuid-Slavië toch een ideologische poats hebben gebakken door hem eer te bewijzen en tegelijk te onttronen als de "paus van het nationaal communisme", TITO zodoende achterlatend als een "radicaal-socialist", zonder groot internationaal gezag.

In deze oorspronkelijke beoordeling lijkt te weinig rekening gehouden met de wezenlijke diepgang van het conflict, dat de communistische wereld sedert '47/'48 in de heftigste beroering vermocht te brengen. De repercussies kunnen derhalve reeds daarom niet onbelangrijk zijn, maar het blijft onzeker wie, als TITO het niet zou wezen, voorshands de lachende derde is.

FRANSE VAKBEWEGING.

In de afgelopen verslagperiode heeft de C.G.T., de invloedrijke vakbeweging der Franse communisten gecongresseerd.

Het was niet oninteressant, dat daarbij een radicaler en een verzoenlijker geluid te beluisteren vielen, zoals certijds ook op het W.V.V.-congres van 1953, waar LOUIS SAILLANT toen de harde koers etaleerde en president De VITTORIO de verzoenende co-existentielijn volgde, die, zoals bekend, de bijzondere belangstelling van de E.V.C.-scholing had getrokken.

Op het C.G.T.-congres was het BENOÏT FRACHON, die de principiële-communistische opvattingen vertolkte, terwijl LEBRUN en ROUSAUD o.a. het mildere oppositie-geluid formuleerden. Beiderlei opvattingen kregen hun plaats in de verslagen van de Humanité en andere Franse communistische bladen.

Het valt moeilijk te peilen of het C.G.T.-gebeuren enige principiële nasleep buiten Frankrijk zal hebben. Aanwijzingen dat daarvoor zijn dzz. niet bekend.

In de praktijk tracht ook de Franse communistische vakbeweging de eenheidsfront-idee leven in te blazen door het gemeenschappelijk met socialistische en christelijke werkers stellen van loon- en welstandseisen. De minder gunstige ligging van de sociale verhoudingen bij de overheid en in vele industrieën bevorderen in Frankrijk, meer dan elders, de stakingslust, die de communisten met zekere bekwaamheid voor hun "Front Unique" exploiteren.

Moskou en het buitenland.

De naoorlogse politiek van de Sovjet Unie ging steeds onafscheidelijk vergezeld van krachtsvertoon en lippendiensten aan de vrede, het laatste overeenkomstig Lenins advies. Nog steeds is er het vertoon van macht, nu minder uitdagend dan onder Stalins bestuur, en de vredes-propaganda, nu uitbundiger dan ooit.

De tegenwoordige Russische leiders handhaafden de door Malenkow gevoerde politiek van internationale ontspanning.

Laatst werd nog dzz. gesteld, dat Moskou bij het voortzetten van Malenkow's vredesoffensief niet verzuimde duidelijk te maken aldus uit wel gefundeerde kracht te handelen. Eerste partijsecretaris Chroestsjow heeft inmiddels nog eens uitdrukkelijk verklaard, dat het verlangen naar

internationale ontspanning niet door zwakte of vrees voor intimidatie en agressie is ingegeven.

Malenkow had als premier, kennelijk in een ideologisch onbewaakt moment, beweerd, dat een atoomoorlog het einde van de beschaving der mensheid zou kunnen betekenen. Zijn opvolgers hebben dit geloofend, maar de aangevochten uitspraak zonder blikken of blozen toegeschreven aan kapitalistische drogredenaars. Het officiële standpunt is voorschijnlijk dat alleen het imperialistische systeem aan de atoom-agressie te gronde zal gaan. Wel zou de mensheid in haar geheel dan bloedige tol hebben te betalen, maar zij zou nadien het socialistische tijdperk binnentreden.

Het blijft een open vraag of en zo ja welke praktische waarde aan deze quasi rechtzinnige opvattingen van het Kremlin kan worden toegekend. Met verwijzing naar een zodanige uitspraak zou de leiding, indien het langs de soepele lijn scheef mocht gaan, alleen wat eleganter de harde kant uit kunnen met de agitatie en propaganda. De communistische leiders zijn nu eenmaal vertrouwd met de dialectische methoden van denken en doen. Men waagt het in dat kamp maar zelden alles op één kaart te zetten.

Juist dit slag ideologisch gebaseerde verklaringen doet het sluimerende wantrouwen tegen de werkelijke doelstellingen van het hedendaagse communisme eerder toe- dan afnemen. De liberale publicist Salvador de Madariaga schreef in de "Manchester Guardian" (8-7-'55) dat aan het Westen de raad is gegeven om de communistische staten zonder enige ideologische vooringenomenheid tegemoet te treden. De inzet is, volgens deze schrijver, echter niet van ideologische aard. Het Westen behoort z.i. niet op zijn hoede te zijn voor het communisme als een politieke filosofie maar voor het communisme als een/samenzwering. Alles duidt, aldus de Madariaga, op de na Stalins dood toegepaste tactiek, die samengevat kan worden in deze woorden: "Door co-existentie (het naast elkan-der bestaan van uiteen lopende maatschappelijke systemen) naar het Volksfront", aldus de Madariaga.

Deze voorvechter van een individueel vrijheidsideaal, dat de Westerse democratie diepere betekenis geeft, meent dat alleen het beheersen van de techniek van de koude oorlog de samenleving afdoende kan beschermen tegen de dreiging van het communistische Paard van Troje, dat hij in de huidige politiek van het Kremlin belichaamd ziet. De koude oorlog is, volgens De Madariaga een realiteit. Het Westen moet zich in het voeren daarvan om redenen van zelfbehoud blijven bekwa-men. Tegenover dit standpunt staat de dubieuze maar toch wel curieuze uitspraak van de huidige leiders van het communisme om ook de koude oorlog uit te bannen.

/politieke

Eenheids- en Volksfront

Wij laten deze opvattingen voor wat zij zijn naar vestigen de aandacht op onlangs ten aanzien van het thema "Volksfront" gemaakte toespelingen in het weekblad van het Cominform (no. 24-1955) en in de communistische partijpers van Frankrijk. Dit gebeurde min of meer bedekt, doch men ontkomt niet aan de indruk dat deze voorlichting, die het eenheidsfront van communisten en socialisten gestaag blijft propageren, juist in het Westen de herinnering poogt levend te houden aan de "proletarische" samenwerking in het Volksfront der middendertiger jaren. Desbetreffende artikelen en herdrukken van mémoires, waarvan vele circa twintig jaren geleden geschreven door Maurice Thorez, secretaris-generaal der Franse Communistische Partij, worden gemeenlijk niet zonder bijbedoelingen opnieuw afgedrukt.

De communisten blijven internationaal samenwerking op de breedste basis najagen. De in Juni j.l. in Finland gehouden zgn. wereldontmoeting voor de vrede en de gevoerde of nog in gang zijnde anti-atoombompetitie - het appél van Wenen - passen volkomen in het streven om ook hiermede de onderhandelingspositie van het communisme te verbeteren. Daarbij vallen bijv. verlangens om de koude oorlog af te schaffen evenmin uit de toon. De communistische voorlichting, in het bijzonder voor intern gebruik achter het IJzeren Gordijn, toont nochtans aan, dat men zelf de welvertrouwde techniek van de koude oorlog beheerst en nog steeds toepast. De persorganen blijven als vanouds een stroom van verdachtmakingen aan het adres van de niet-communistische wereld spuien.

Het oude veiligheidsplan.

De communistische vredesbeweging werd gedurende de jongste weken nog meer geactiveerd. De brede anti-atoombomcampagne paste daarin, zoals gezegd, uitstekend, wat mede bleek uit de besluiten van het in Juni gehouden wereld-vredescongres te Helsinki. Ondanks de vele schommelingen in de tactiek van de acties op dit terrein, handhaafde men tot dusverre het bekende, zgn. plan-Molotow voor de opbouw van een geheel Europa omvattend collectief veiligheid-systeem. Dit maakte oertijds al furor op de mislukte Conferentie van Berlijn. Het behoeft geenszins te verbazen wanneer dit oude Sovjet-Russische project, mogelijk zijdelings, in Geneve weer ter sprake zou worden gebracht, al ware het maar als poging om de West-Europese militaire- en politieke paraatheid om "veiligheidsredenen" te

verminderen.

Het was Moskou's initiatief om de Grote Vier - voor het eerst sedert 1945 op het hoogste niveau - wederom te verenigen aan de conferentie-tafel. De leiders van de uitgenodigde mogendheden deelden de mening van de Sovjet Unie, dat overleg aan de top thans nuttig is. Men besloot op 18 Juli 1955 te Genève te starten, hetgeen op zijn minst een organisatorisch succes voor Rusland inhield. In dit verzoenende gebaar ziet men vrij algemeen een duidelijk symptoom van internationale ontspanning, al verhelen de verantwoordelijke leiders niet, dat het oplossen van de lastigste problemen nog veraf ligt.

Moskou verklaarde bij voorbaat geen wonderen van het Geneefse beraad te verwachten en President Eisenhower zei- de op zijn gunstigst "beslissingen" (decisions) en geen "oplossingen" (solutions) te verbeiden.

Het Duitse vraagstuk, de conventionele- en atoombewapeningskwesties, de Oost- en Zuid-Oost Aziatische perikelen etc. laten zich bezwaarlijk in een korte spanne tijds bevredigend regelen, temeer niet wijl achter de talloze politieke, militaire en economische tegenstellingen dieper liggende controversen opdoemen, waarover hiervoren terloops iets werd gezegd.

Helsinki.

Het vriendelijke aanschijn van de tegenwoordige Russische buitenlandse politiek harmonieert met het gematigde optimisme ten aanzien van de verwachte resultaten van Genève.

Al dan niet toevallig kwam het in Juni j.l. in Finland na een maand uitstel gehouden wereldvredecongres nu vlak voor Genève. Men kon daar dus weinig uitrichten, omdat men niet weet, waarheen de besprekingen der Grote Vier zullen leiden.

Het is vooral de ook achter dit jongste congres staande communistische Wereldvrede raad, die de dienende taak heeft om een gunstig klimaat te scheppen voor de zich telkens wijzigende Russische buitenlandse politiek.

Voor de wat kritischer waarnemer trad aan het licht, dat de communistische organisatoren van het in Finland gehouden congres uiteénlopende tactieken toepasten om de breedste aanhang te werven. De uitgebreide en zeer gevarieerde Sovjet-Russische delegatie naar Helsinki vertoonde een duidelijke afspiegeling van de officiële door het regiem gecontroleerde en strak geleide samenleving. De Sovjet-Russische afvaardiging bestond uit hoge vertegenwoordigers van wetenschappelijke, culturele, sociale, economische,

godsdienstige en politieke lichamen o.a. N.S. Tichonow, voorzitter van het Sovjet Vredescomité, zes beroemde Sovjet-auteurs o.w. Ehrenburg, Fadejew en Fedin, leden van de Sovjet Academie van Wetenschappen, de secretaresse van de Algemene Raad der Sovjet Russische vakverenigingen, N.V. Popova, voorts uit de voorzitter van de Sovjet Russische Kamer van Koophandel, enige toonaangevende toneel- en filmpersonages, de voorzitter van het Anti-Fascistische Sovjet Jeugdcomité, representanten van verschillende religieuze stromingen in de USSR (Russisch-Orthodoxe cultus, Baptisten, Mohammedanen etc.) journalisten, "heldinnen"-moeders der Sovjet Unie en arbeiders van collectieve boerderijen en staats-industrieën. ("Izvestia" 21.6.'55 en andere Sovjet-Russische bladen van die datum).

De deelnemers aan het Finse Congres waren desondanks geen gedelegeerden in de technische zin van het woord. Zij traden niet op als aangewezen woordvoerders van bepaalde groeperingen, doch als particuliere personen. Mogelijk hebben de communisten het individuele initiatief gestimuleerd, omdat op die wijze een meer gevarieerde deelname uit de Westerse landen mogelijk was.

Het verleden heeft aangetoond, dat bij uitzending van vertegenwoordigers van groepen naar internationale bijeenkomsten in hoofdzaak slechts geestverwanten en fellow-travellers bereikt werden. Evenals bij verkiezingen en in de vakbeweging zoeken de communisten ook in het vredeswerk nu bij voorkeur medestanders onder de brede massa der bevolking.

Hoewel de congresgangers derhalve niet meer dan een individuele stem hadden, spreekt de communistische propaganda gaarne en met overtuiging van de "publieke-opinie", die in HELSINKI tot uiting zou zijn gekomen. Bij die bewering paste het veelvuldig noemen van belangrijke deelnemers, wier mening ook gezag heeft in niet-communistische landen. De macht en de waarde van het "geweten der volkeren" - uiteraard voor zover dit aan de wensen van de Sovjet Unie tegemoet komt - werden op dit congres geaccentueerd. Het bijeenroepen van de komende conferentie der "Grote Vier", zo werd gesteld, zou te danken zijn aan de inspanning der Volkeren in de strijd voor de Vrede.

De zittingen werden dus wel propagandistisch uitgebuit voor het overleg te Genève en voor de onderhandelingen, die daaruit eventueel op detailpunten nog kunnen volgen.

De leiding van het congres te Helsinki was - welhaast vanzelfsprekend - onwrikbaar in handen der communisten. Prof. Joliot Curie en Jean Laffitte (sleutelfiguren in het Bureau van de Wereld Vredesraad), Kuo Min Jo (communistic China), Ilja Ehrenburg (Sovjet Unie) en andere uit de communistische organisaties bekende figuren, speelden er de voorname rollen.

In zeven op het congres benoemde commissies werden de "meest brandende wereldproblemen" besproken t.w.:

1. Ontwapening en atoomwapens.
2. Internationale ontspanning, collectieve veiligheid en samenwerking tussen de naties.
3. Nationale souvereiniteit, onafhankelijkheid der naties en handhaving van de vrede.

Bijzondere vraagstukken als Duitsland, het Verre Oosten, de economische en andere internationale betrekkingen werden aan deze hoofdonderwerpen gekoppeld.

Aanbeveling

In een "aanbeveling", wordt de deelnemers gevraagd de grondslagen te leggen voor een nieuwe Europese opbouw. Met name worden regelingen t.a.v. Duitsland en een algemene conferentie over de Europese veiligheid voorgesteld (dus het oude plan-Molotow)

Hierdoor werden, zij het vaag, enige problemen geformuleerd die te Genève misschien aan de orde komen. Deze aanbeveling is formeel een inbreuk op een mededeling van de Russische Minister van Buitenlandse Zaken, Molotov, die onlangs te San Francisco verklaarde, dat de agenda van Genève een zaak is van de regeringsleiders der Grote Vier zelf. Maar die uitspraak lag op een ander vlak.

Herdenkingsdag.

Op het Congres in Finland werd besloten de 6e Augustus te proclameren tot "dag tegen de atoombom en voor ontwapening". Voorts zal een internationale conferentie van geleerden bijeengeroepen worden, die objectief zal rapporteren over de gevaren van een atoomoorlog. De conferentie zal tevens het begin zijn van een beweging voor de vreedzame toepassing van de atoomenergie.

Dit voorstel is kennelijk ontleend aan de onlangs in de pers gepubliceerde oproep van negen geleerden betreffende het gevaar van een atoomoorlog, die door de Engelse filosoof Bertrand Russell aan de regeringen der grote Vijf en Canada verzonden werd.

Ofschoon de bekendmaking van deze oproep plaatsvond na de zitting van het communistische congres te Helsinki, kon men er daar reeds gebruik van maken, omdat de voorzitter en de vice-president van de Wereldvredeesraad, Prof. Joliot Curie en Prof. Infeld tot de ondertekenaars behoren.

HOOFDSTUK II - DE ACTIVITEITEN DER CPN EN HAAR HULPORGANISATIES.

C.P.N.

Reactie op terugkeer Kabinet Drees.

De oplossing van de jongste kabinetscrisis gaf het Dailijks Bestuur van de C.P.N. wederom aanleiding om op 2-7-55 een verklaring te publiceren. De door de Regeringspartijen ten aanzien van huurverhoging en belastingverlaging bereikte overeenstemming is naar het inzicht van de dagelijkse leiding geen compromis, maar een capitulatie-accoord van de P.v.d.A.

Romme is - daar komt het communistische standpunt op neer - ook ditmaal weer als de grote overwinnaar uit de strijd gekomen. Dat betekent nieuwe verslechtingen voor de arbeidersklasse. Er is slechts één middel om deze het hoofd te bieden: "overal moet door middel van de vakverenigingen eensgezind de eis van loonsverhoging aan de orde worden gesteld".

Wanneer E.V.C.-ers en N.V.V.-ers, communisten en socialisten, aldus het D.B., in eensgezinde actie voor loonsverhoging op de bres staan en niet aarzelen daartoe zo nodig het stakingswapen te hanteren zal geen ondernemer en geen Romme deze eis kunnen weerstaan.

Met grote nadruk wordt in de C.P.N.-verklaring een beroep gedaan op socialistten om samen met de communisten Romme een halt toe te roepen. Voor het forum van de massa der socialisten poogt de C.P.N.-leiding hierbij zelfs aan te tonen, dat de communistische partij geen verlengstuk van de buitenlandse politiek van Moskou of een uitvoerder van de orders van de CPSU is.

Uit het zich speciaal tot de socialistten richtende gedeelte van de C.P.N.-verklaring blijkt duidelijk dat de Nederlandse partij thans een koers vaart, die van het politieke avontuur is afgewend.

Het lijkt niet uitgesloten dat men in communistische kringen weer speelt met de gedachte van een aanbod aan de P.v.d.A. om tot een soort organisatorische samenwerking te komen. De verklaring van het D.B. stelt o.m. dat de communisten alles zullen doen wat nodig is om een sfeer van wederzijds vertrouwen te scheppen, waardoor verschillen van mening, die geen beletsel behoeven te zijn voor gemeenschappelijke arbeid, kunnen worden besproken. We zullen, zo heet het verder, intussen doorgaan met het smeden van eenheid van actie tussen socialistten en communisten (onderstreping dzz.).

Hetgeen dus betekent, dat de communisten, terwijl zij over gemeenschappelijke arbeid spreken tevens aankondigen, te zullen voortgaan met het werken in de organisaties (P.v.d.A.

(P.v.d.A. en N.V.V.), waarin zich naar hun opvatting de massa der arbeiders bevindt, teneinde deze de ogen te openen voor de verderfelijke koers, die hun "rechtse leiders" varen. Het behoeft geen betoog, dat een dergelijke instelling moeilijk te rijmen valt met een oprecht verlangen naar gemeenschappelijke arbeid.

Mr. Dr. B. Stokvis P.v.d.A.

Voor de communisten moet de toelichting die hun vroegere (in 1952 uitgetreden) partijgenoot Benno Stokvis bij zijn toetreden tot de P.v.d.A. op 2 Juli j.l. gaf, wel een moeilijk te verteren brok zijn. De Waarheid-redactie wachtte er zich tenminste wel voor de verklaring van Stokvis af te drukken. Marcus BAKKER ging in een hoofdartikel niet in op de hoofdpunten daarvan zoals het niet kunnen accepteren van onjuiste politieke axioma's en een afschuw van het methodisch modderspuiten op politieke tegenstanders en van het onware communistisch herschrijven van de geschiedenis. BAKKER insinueerde slechts dat niet aan de indruk te ontkomen viel dat de eerlijkheid van Stokvis ten opzichte van zichzelf nauw samenhang met het feit, dat deze in 1952 zijn Kamer-zetel met de daaraan verbonden inkomsten had verloren. Deze insinuaties van BAKKER lijkt bijzonder onwaarachtig als men bedenkt, dat de communistische vertegenwoordigers in openbare lichamen de uit dien hoofde ontvangen vergoedingen geheel aan de C.P.N.-kas moeten afdragen, terwijl de partij hen dan, wanneer zij als vrijgestelde werkzaam zijn en generlei andere inkomsten hebben, een tegemoetkoming ter voorziening in het levensonderhoud verleent, die slechts in enkele gevallen het loon van een geschoold vakarbeider overtreft.

Waarheid-Zomerfeest.

De gehele partij wordt thans in actie gebracht om het op 28 Augustus a.s. te houden 9e Waarheid-Zomerfeest nog beter te doen slagen dan het vorige jaar. Op 5 Juni vond te Amsterdam ter voorbereiding van het feest een werkconferentie plaats, waar vertegenwoordigers van alle districten aanwezig waren.

Gerard GEELHOED onderstreepte in zijn inleiding nog eens de mobiliserende betekenis van het Zomerfeest, dat ondanks alle festiviteiten in wezen toch een politieke manifestatie is. Harry VERHEY deed een aantal mededelingen over de voorbereidingen voor de verkiezingscampagne. Op het Waarheid-Zomerfeest zal officieel de - inmiddels reeds begonnen- campagne

voor de verkiezings-financiën worden ingezet.

Districtsconferentie Amsterdam

Zonder dat daarover tot op heden in de communistische pers enige mededeling werd gedaan, is op 18 en 19 Juni j.l. in Amsterdam een districtsconferentie gehouden, waarop een nieuw districtsbestuur werd gekozen. Het laat zich aanzien dat het Amsterdamse district ingrijpende wijzigingen in de organisatorische structuur van de partij heeft ondergaan. O.m. is het onderdistrict Metaal, waarvan de C.P.N.-bedrijfsafdelingen in de metaalindustrie deel uitmaakten, opgeheven.

Waarheid-Filmdienst

Op 24 Juni 1955 wijdde het partijdagblad een uitvoerige reportage aan de Waarheid-Filmdienst, waarin gewezen werd op de grote betekenis van de film voor de communistische propaganda.

Terwijl de Filmdienst in 1951 131.000 bezoekers noteerde, waren het er in 1954 352.000 (2579 voorstellingen). In 1955 worden meer dan 400.000 bezoekers verwacht. In de afgelopen jaren heeft, aldus de reportage, de Waarheid-Filmdienst 70 speelfilms, 10-tallen documentaires en honderden voorfilms door ons land doen gaan. Komende winter zal nog meer activiteit worden ontplooid; dan gaan de 40 operateurs (w.o. 15 "vaste") met 3 nieuwe speelfilms het land in.

Er moge hier nog eens op worden gewezen, dat deze Waarheid-Filmdienst niet uitsluitend werkt ten behoeve van de C.P.N. en haar hulporganisaties, maar dat zij onder de weinig argwaanwekkende naam R.W.N.-Filmdienst (Radio Werkend Nederland of Radio Working Netherlands) haar diensten ook - en naar gemeld wordt met toenemend succes - aanbiedt aan niet-communistische verenigingen of instellingen. De R.W.N.-Filmdienst legt zich o.m. toe op het uitbrengen van voor bepaalde verenigingen (b.v. aquarium - of sportverenigingen) aantrekkelijke documentaires.

Het is wel duidelijk, dat de revenuen van deze filmverhuur en van de verzorging van deze filmvoorstellingen uiteindelijk ten goede komen aan de communistische partij-kas.

Verkiezingen

Verkiezingen te Losser.

De C.P.N. heeft grote ophef gemaakt van de bij de verkiezingen in deze gemeente op 25 Mei j.l. behaalde resultaten. De Waarheid maakte gewag van een prachtige overwinning voor de communisten. Terwijl in de verkleinde gemeente Losser in totaal 1628 stemmen minder werden uitgebracht dan in 1953 (1955: 8140 - 1953: 9768) steeg het aantal stemmen van de C.P.N. met 231, van 462 tot 693. Een winst, naar de Waarheid becijferde, van 50 % ten opzichte van de Statenverkiezingen in 1954.

Door de C.P.N. ter plaatse is onder leiding van de speciaal door het P.B. gezonden instructeur C.BISCHOT en het plaatselijke gemeenteraadslid W.GAME nog al enige verkiezingspropaganda gevoerd, waarbij onder meer gewezen werd op de verhoging van de water- en lichttarieven, de verwaarlozing van de wegen en het achterblijven van de woningbouw.

In een uitvoerig artikel in De Waarheid van 8 Juni 1955 gaf genoemde BISCHOT een overzicht van de door de partij in Losser ontwikkelde verkiezingsactiviteit. De Waarheid-abonné's werden in de actie betrokken door vergaderingen met hen te beleggen en bij hen op huisbezoek te gaan. Daardoor werd bereikt, dat het getal der leden en abonnées, dat aan de actie medewerkte dubbel zo groot was als bij vorige verkiezingen. Door de partij werden 4 manifesten, 2 speciale buurt-manifesten, 1 bedrijfskrant en 2 dagen vóór de verkiezingen 2000 exemplaren van De Waarheid berspreid.

Verder ging gedurende drie dagen een geluidswagen rond, werden 2 openluchtmeetings gehouden en 400 speciale brieven aan jonge kiezers verzonden.

In een vijftal extra-colportages werd met behulp van partijgenoten uit de omgeving de verkoop van De Waarheid opgevoerd.

Het grote stemmenaantal in Losser heeft de C.P.N. overigens geen zetelwinst gebracht. Zij bezet evenals voorheen slechts één zetel in de 17-leden tellende gemeenteraad.

Aan de eveneens op 25 Mei in de Overijsselse gemeenten Hellendoorn, Oldenzaal en Wierden gehouden gemeenteraadsverkiezingen werd in De Waarheid in het geheel geen aandacht gewijd. Voor zover bekend heeft de C.P.N. in deze gemeenten niet aan de verkiezingen deel genomen.

Het lijkt geen twijfel, dat de communistische partij met de propagandistische uitbuiting van de verkiezingen in Losser haar volgelingen wil aantonen, dat resultaten kunnen worden behaald mits actie wordt gevoerd en dat het door de partijleiding opgestelde plan voor de verkiezingscampagne, dat leidraad was bij de actie in Losser, de enig juiste werkwijze voor de campagne in 1956 aangeeft.

Finsterwolde

Na een periode van enige jaren rust zijn er opnieuw moeilijkheden gerezen in de gemeenteraad van Finsterwolde. De fracties van de P.v.d.A. en van Gemeentebelangen, die met 5 van de 11 raadszetels tegenover de communisten in de minderheid zijn, hebben te kennen gegeven niet langer de gemeenteraadszittingen te zullen bijwonen. Zij verwijten de communisten dictatoriaal optreden o.m. tot uiting komend in het feit, dat zij uit de diverse raadscommissies worden geweerd. De Waarheid noemde het wegblijven van de 2 raadsfracties een nieuwe aanval van de Romme-reactie met het oogmerk om een einde te maken aan de "democratische regering" in Finsterwolde.

Zoals bekend werd burgemeester H.TUIN in verband met het optreden van de communisten in 1951 tot regeringscommissaris in Finsterwolde benoemd. Aan deze situatie kwam na de gemeenteraadsverkiezing in 1953 een einde.

Partijbestuurszitting op 2 en 3 Juli 1955

De Waarheid volstond tot op heden met een korte mededeling over de op vermelde data gehouden uitgebreide zitting van het partijbestuur der C.P.N.

Aan de zitting werd deelgenomen door een aantal partijgenoten, die actief zijn in de vakverenigingen of die werkzaam zijn in belangrijke bedrijven. Er werden vraagstukken besproken betreffende de strijd voor loonsverhoging, de verkiezingen voor de ondernemingsraden en de strijd tegen werkclassificatie en merit-rating. Na de discussie, waaraan 34 partijgenoten deelnamen, werd de slotrede uitgesproken door Paul de Groot.

Mantelorganisaties

Vredesbeweging.

Blijkens communistische persberichten waren van 22-29 Juni j.l. meer dan 2000 personen uit 90 landen te Helsinki bijeen ter gelegenheid van de door de Wereldvredeeraad georganiseerde Wereldontmoeting voor de Vrede.

De kleine omvang van de Nederlandse delegatie, die eerst op 30 man was gesteld, is voornamelijk toe te schrijven aan het gebrek aan financiële middelen. De geldactie, waarvoor ook de leden van de andere communistische organisaties waren ingeschakeld, had volgens officiële publicaties

tot Juli 1955 niet meer dan circa f.6500.-- opgebracht. De Nederlandse Vredesraad deed mede, dat de bijeengebrachte som niet toereikend was voor voldoening van de onkosten der Nederlandse delegatie. De geld-actie moet derhalve worden voortgezet. Wellicht heeft men ergens geld geleend om de uitzending mogelijk te maken. Van de 19 Nederlanders, die naar Helsinki zijn afgereisd, zijn er slechts vier, die nog niet eerder in verband met communistische activiteiten bekend zijn geworden, onder wie een predikant en enkele arbeiders.

Jeugdbeweging

Het aantal ingeschreven deelnemers uit Nederland aan het komende Wereldjeugdfestival te WARSCHAU zou eind Juni gestegen zijn tot 750. In de propaganda-campagne voor deze bijeenkomst hield het ANJV in enige gemeenten een reclame-optocht. De OPSJ belegde in het begin van de maand een week-end bijeenkomst, waar o.a. ideeën besproken werden voor het feestelijke defilé in Warschau. Het blad "JEUGD" is de laatste tijd bijna geheel aan deze gebeurtenis gewijd. Voorbereidingen en repetities voor het optreden van Nederlandse deelnemers in de Poolse hoofdstad werden daarin uitvoerig beschreven.

In 6 internationale estafetten zullen groeten van Europese jongeren, die deelnemen aan het festival, naar Warschau worden overgebracht. Eén hiervan start in België en gaat via Nederland (10-13 Juli), West-Duitsland en de Oost-Duitse republiek naar Polen.

Nederlandse Vrouwenbeweging.

Op 21 Juni j.l. organiseerde de N.V.B. een Stertocht naar Beekbergen, ter gelegenheid van de jaarlijkse landdag der communistische vrouwen. "De Waarheid" berichtte, dat ruim elfhonderd vrouwen deelnamen aan deze feestelijke bijeenkomst, waarbij zoals gebruikelijk enige artiesten optraden.

Het hoofdbestuurslid Annie GELOK-Walvius hield een toespraak over de strijd voor de vrede. Er werd een defilé gehouden.

Een daar gehouden collecte voor het "Wereldcongres voor Moeders" bracht bijna f.200.-- op. Volgens vroegere aankondigingen zou het congres in Parijs gehouden worden, nadat de communisten tevergeefs getracht hadden in andere West-Europese landen, waaronder Nederland, toestemming daartoe te verkrijgen. Volgens een recente mededeling van het internationale voorbereidingscomité is het echter wegens onvoorziene omstandigheden nodig gebleken de bijeenkomst in Lausanne te doen plaats vinden.

Vakbeweging.

Loonacties.

Gedurende de laatste maanden zijn op verschillende plaatsen wrijvingen gesignaleerd tussen werkgevers en werknemers. Communistische bladen maakten daarvan uiteraard gretig gebruik om hun propagandacampagne voor loonsverhoging kracht bij te zetten. Zij stellen deze conflicten voor als symptomatisch voor de stemming onder de arbeiders en sporen de E.V.C.-leden in de bedrijven tot krachtiger agitatie aan.

Deze ontwikkeling vond goeddeels plaats na de staking van het Amsterdamse overheidsperoneel. Niettemin schijnt het gevaar voor stakingen van grotere omvang nog niet direct aanwezig, omdat de onlangs bekend gemaakte standpunten der bonafide vakcentrales op verder gaande onderhandelingen wijzen ter zake van de loon- of prijspolitiek.

Persartikelen betreffende de huidige hoogconjunctuur, gecombineerd met onlangs verleende of aangekondigde tegemoetkoming aan arbeiders in particuliere en overheidsbedrijven, hebben de gedachte gestimuleerd, dat een loonsverhoging niet geheel tot de onmogelijkheden behoort.

Ook uitlatingen binnen de erkende vakcentrales betreffende de wenselijkheid van loonsverhoging c.q. prijsverlaging zullen in werknemersmilieu's enige verwachtingen wekken.

In een recent artikel in "De Werker in de Metaalnijverheid" van de hand van J. Bussink, hoofdbestuurder van de Metaalbond der E.V.C., wordt melding gemaakt van een toenemende beroering onder de arbeiders: "De beweging voor meer loon komt op gang". In Engeland, Amerika, West-Duitsland en Frankrijk zijn stakingen van enorme omvang voor loonsverhoging aan de gang of juist afgelopen. "In deze toestand", zo vervolgt de E.V.C.-bestuurder, "hebben de N.V.V.-leiders, waaronder Oosterhuis, weer een paar knallende opmerkingen gemaakt, dat het N.V.V. het niet eens is met de Regering en dat in September hopenlijk wat loonsverhoging uit de bus zal komen. Voor loonsverhoging moet (echter) gestreden worden".

De activiteit van de E.V.C. in de gesignaleerde, incidentele arbeidsconflicten is lang niet in alle gevallen doorslaggevend, maar men dient er rekening mee te houden, dat de communistische bedrijfsbonden voortdurend op het vinkentouw zitten om waar mogelijk nieuwe loonacties te ontketenen of stakingen te doen uitbreken.

Het is mede daarom van belang het optreden der plaatselijke E.V.C.-functionarissen en eventuele vergaderingen van de communistische bedrijfsgroepen nauwkeurig te observeren. Bijeenkomsten van deze soort kunnen een teken zijn, dat de E.V.C. zo mogelijk op korte termijn tot staking of andere acties wil overgaan.

Te dezer plaatse zij nog verwezen naar de hiervoren

reeds genoemde uitgebreide zitting van het partijbestuur der C.P.N., waarbij vertegenwoordigers der E.V.C. aanwezig waren (2 en 3 Juli 1955). Men mag aannemen dat de positie en de taken van de E.V.C. voor de komende tijd aan een uitvoerige bespreking zijn onderworpen.

Organisatie.

Het E.V.C.-congres, dat in het najaar van 1955 zal worden gehouden, baart de vakbondsbestuurders veel zorgen. De solidariteits-campagne ten behoeve van de Amsterdamse stakers loopt nog steeds. Ook voor andere acties, o.m. de verkiezings-campagne, hebben de communisten veel geld nodig. Het effectief is, dat de voor het E.V.C.-congres bestemde kas, nog vrijwel ledig is.

De financiële toestand van de E.V.C. is zorgwekkend. De salarissen der functionarissen liggen in het algemeen beneden die van geschoolde arbeiders in de bedrijven, en waar sommige bedrijfsbonden de verplichte maandelijkse afdracht aan het E.V.C.-Verbandsbestuur zelfs niet kunnen voldoen, is de aanstelling van meer functionarissen ter verbetering van het vakbewegingswerk in de meeste gevallen niet mogelijk.

Herhaaldelijk blijkt, dat de wensen der bij de E.V.C. aangesloten bedrijfsbonden betreffende uitbreiding van het bestuursapparaat vanwege de financiële consequenties tot in details met vertegenwoordigers van het Verbondsbestuur werden besproken. In dit opzicht hebben de bedrijfsbonden in het geheel geen vrijheid van handelen. Vanzelfsprekend staat dit ook een ruime ontspooring van E.V.C.-acties in de weg.

Zulks wordt kenmerkend aangetoond door de positie van de ATEK (EVC) in Twente. In het vorige maandoverzicht werd gemeld, dat de E.V.C.-textielbond, ondanks de werktijdverkorting in de textielindustrie, geen kans zou zien stakingen van enige betekenis uit te lokken.

"De Waarheid" van 9 Juni, vermeldde, dat het aantal korter werkende arbeiders in de textiel-industrie thans reeds 2400 bedraagt. Niettemin blijft de ATEK zich in deze streek nog rustig gedragen.

Deze gedwongen passiviteit noopt de E.V.C. om te zien naar bondgenoten. Een der mogelijkheden is de veel gepropageerde "eenheid van actie".

Een andere methode volgde onlangs de Bond van Nederlands PTT-personeel "Ons Belang", die niet bij de E.V.C. is aangesloten, doch in feite door de EVC/BNOP wordt geleid.

In Mei j.l. werd een brief van "Ons Belang" gericht

"Aan het Nederlandse publiek". Daarin wordt opgemerkt, dat de algemene klacht betreffende het te laat bezorgen van brieven en pakketpost zijn grond vindt in het personeelstekort bij de P.T.T. Hiervan zijn de lage lonen de oorzaak. "Ons Belang" concludeert, dat hogere lonen meer personeel betekenen en daardoor betere behartiging van de belangen van het zakenleven.

Derhalve worden de geadresseerden uitgenodigd hun adhaesiebetuigingen met de strijd voor hoger loon aan het hoofdbestuur van "Ons Belang" te zenden.

De Diamantstaking.

De stakende Amsterdamse diamant-bewerkeren, die sinds enige maanden een actie voeren tegen werktijdverlenging en loonsverlaging, kregen in Juni van de communisten krachtige propagandasteun. In "De Waarheid" van 16 Juni j.l. werd de houding van het ANDB-bestuur (Algemene Nederlandse Diamantbewerkeren Bond), dat het advies van het college van Rijksbemiddelaars als bindende loonregeling aanvaardde, heftig becommentarieerd. De oorzaak van deze houding zag de communistische commentator in het verlangen der N.V.V.-bestuurders, dat de staking niet zou worden gewonnen, daar dit in strijd zou zijn met de regeringspolitiek inzake de lonen. De C.P.N. is echter van oordeel, dat het aanvaarden van een werkweekverlenging tot 42½ uur en een verlaging van het uurloon met 12 cent de diamantbewerkeren aan de willekeur van de Rijksbemiddelaars heeft uitgeleverd.

Paul de GROOT, zelf circa 30 jaar geleden kortstondig werkzaam geweest in de diamantindustrie, hield op 23 Juni j.l. een interpellatie in de 2e Kamer betreffende de toestand in de diamant-industrie en de daarmee verbonden sociale en economische kwesties. Hij verzocht de Minister met name de opheffing van het Rijksbureau voor Diamant en de nietigverklaring of intrekking der bindende regeling van het College van Rijksbemiddelaars.

HOOFDSTUK III - ANDERE STROMINGEN.

Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.)

Bij hun pogingen om Trotskistische opvattingen in de P.v.d.A. te verbreiden hebben de aanhangers van de Revolutionnaire Communistische Partij momenteel hun aandacht geconcentreerd op het Sociaal Democratisch Centrum (S.D.C.). Kon reeds gemeld worden (M.O. no. 2, 1955), dat de R.C.P.-ers er in waren geslaagd in de onlangs opgerichte afdeling Amsterdam van het S.D.C. enkele bestuurszetels te bemachtigen, thans is gebleken dat zij ook in landelijk verband een succes wisten te boeken.

Het S.D.C., dat sinds zijn oprichting in Februari 1955 nog slechts een voorlopig bestuur kende, kreeg tijdens een vergadering, gehouden op 18 Juni 1955 te Amsterdam een definitief, uit 7 leden bestaand bestuurscollege. Hierin heeft een tweetal R.C.P.-ers zitting, n.l. W.J. TIELEMAN als secretaris-penningmeester en Th. van TIJN, die tevens deel uitmaakt van de redactie van "Perspectief".

Dit op initiatief van de R.C.P. opgerichte blad "Perspectief" gedraagt zich als ware het de spreekbuis van het Sociaal Democratisch Centrum. Vooraanstaande S.D.C.-leden, van wie vaststaat dat zij in generlei relatie staan tot de voormalige R.C.P., leveren bijdragen en in redactionele artikelen wordt veel aandacht aan het wel en wee van het S.D.C. besteed.

"Perspectief" van 15 Juni 1955 bevat enkele ingezonden stukken, waarin een toon van verwondering valt te beluisteren. De inzenders merken op dat, hoewel "Perspectief" zegt een blad van en voor leden van P.v.d.A. te zijn, nergens enige binding met deze partij blijkt terwijl er slechts plaats is voor afbrekende kritiek.

De redactie heeft dit weerlegd en op haar beurt bevestigd slechts te wensen dat de Partij een meer principieel-socialistische koers zou varen, die haar kan versterken. De kritische stemmen uit de lezerskring hebben aangetoond, dat verdere, meer extreem-politieke beïnvloeding van de "Perspectief"-lezers, sinds de geest van de R.C.P. behoeftzamen dan tot dusver moet gebeuren.

Stichting HINAG.

In M.O. 3, 1955 werd bereids melding gemaakt van de te Den Haag gevestigde Stichting HINAG, en tevens opgemerkt dat de oprichting nog niet had kunnen plaatsvinden tengevolge van enige moeilijkheden.

Aangezien deze inmiddels uit de weg zijn geruimd kon op 27 April j.l. de notariële acte worden verleden, waarbij de stichting in het leven werd geroepen. Haar volledige naam luidt: "Hulp aan invalide oud-Oostfrontstrijders, nabestaanden, politieke gevangenen en anderen", Het doel wordt in artikel 2 van vorenvermelde acte onschreven als: het verlenen van hulp en steun aan hen die mede in verband met hun politieke gezindheid zijn veroordeeld, benadeeld of uit rechten zijn ontzet en "als politieke delinquenten worden aangeduid".

Gesteld wordt voorts dat de stichting zich onder welke vorm ook, nimmer met partijpolitiek zal mogen inlaten. Ter toelichting op de naam Oud-Oostfrontstrijders wordt gezegd dat deze hoofdzakelijk is gekozen als aanduiding van een bepaalde richting, doch dat de bemoeiingen van de stichting zich uitstrekken over alle oud-wapendragers, van welk dienstverband ook.

Mogelijk niet toevallig is de opmerkelijke overeenkomst van de benaming "Hinag" met die van de Duitse organisatie van leden der voormalige Waffen SS, de "Hiag" (Hilfsgemeinschaft auf Gegenseitigkeit) doch een toelichting hieromtrent ontbreekt.

Inmiddels werd op 30 Mei j.l. in een te Den Haag gehouden vergadering een bestuur gekozen en als volgt samengesteld:

J.E.TIMMER (20-2-1909 te Den Haag) voorzitter;
W. van HEININGEN (27-2-1913 te Walburg) secretaris en
J.G.van HOUTEN (17-8-1895 te Hansweert) penningmeester.

De doelstellingen der stichting alsmede hetgeen hieromtrent o.a. door TIMMER ter vergadering werd gezegd, kunnen aanleiding geven tot de veronderstelling dat de nieuwe organisatie zich van politieke activiteit zal onthouden. Op grond van de persoonlijke instelling van TIMMER, die bekend stond als volledig te sympathiseren met de ideeën der voormalige N.E.S.B., dient echter rekening te worden gehouden met een - zij het niet onmiddellijk te verwachten - ontwikkeling, waardoor de stichting in de toekomst toch in politiek vaarwater terecht zal komen.

HOOFDSTUK IV - ACTIVITEITEN VAN INDONESIERS, CHINEZEN,
WEST-INDIERS etc.

Delegaties uit China.

Tegen de verwachting in is de in het vorig maand-overzicht bedoelde delegatie uit de Chinese Volksrepubliek, die herwaarts was gekomen ter bijwoning van het te Scheveningen gehouden Internationale congres voor Kustverlichting, niet in verbinding getreden met de Chinese samenleving in Nederland, noch is van die zijde contact gezocht. De indruk bestaat, dat de delegatie niet goed georiënteerd was, want zij bezocht bijv. in Den Haag een Chinees restaurant waarvan de eigenaar anti-communistisch gezind is en een aanhanger van de nationalistische Chinese regering op Formosa, die vijandig staat tegenover de Volksrepubliek. Toen de delegatie dit bemerkte heeft zij ijlings het restaurant verlaten.

De delegatie heeft voor haar terugkeer (14 Juni) naar China te Amsterdam tal van folders van touristenbureaux meegenomen en Nederlandse spoorboekjes gekocht.

Nadien arriveerde een andere Chinese delegatie uit Peking in Nederland ter a.s. bijwoning van het 4e Internationale Architectencongres te Scheveningen (11 - 16 Juli 1955)

Onzekerheid.

Kennelijk heeft de Chinese kolonie in Nederland generlei zekerheid nopens de komst van de Chinese Zaakgelastigde in Nederland. Blijkens een oncontroleerbare uitlating, zou deze vóór September a.s. arriveren om zijn functie te aanvaarden. officieel is nog niets bekend.

Propaganda.

Naar verluidt houdt de meerdere malen in deze maand-overzichten ter sprake gekomen "kerngroep" van Indo-Chinese studenten (Leiden en Delft), nog geregeld samenkomsten en zij zou uit Londen films over de Chinese Volksrepubliek ontvangen. Twee Indo-Chinese studenten, vermoedelijk aanhangers van deze kerngroep, hebben kortgeleden te Praag in ontvangst genomen biljetten van de "International Union of Students" ongemerkt kunnen ophangen op het aanplakbord van het Prytaneum te Leiden, tot deze kort daarop werden opgemerkt en verwijderd.

Eén ervan betreft het "International Seminar of Education Students and Young Teachers" te Esbjerg (Denemarken) van 16 - 24 Juli a.s., georganiseerd door de "National Organisation of Danish Teacher-Students". Op het andere biljet wordt opgewekt tot deelname aan alle acties tegen de A.- en H-bommen.

Transito luchtverkeer.

Meerdere Indonesiërs passeren, gaande naar of komende uit landen achter het IJzeren Gordijn geregeld Schiphol. Op doorreis naar het Wereldvredecongres te Helsinki arriveerde daar een delegatie van tien Indonesiërs. Zeven hunner hadden in hun paspoort een kort voor hun vertrek uit Djakarta verstrekt Russisch visum.

C.P.N.- P.K.I.

"Politiek en Cultuur" van Juni j.l. publiceert een artikel van D.N. AIDIT, algemeen secretaris van de "Partai Komunis Indonesia" (P.K.I.) over het plan om dit jaar op Java een "All-Indonesisch congres" te houden. Daar zal volgens hen, gesproken worden over de versterking van de nationale eenheid in de strijd tegen het Nederlandse imperialisme. De betekenis hiervan is te toetsen aan de enige tijd geleden door AIDIT op Bali uitgesproken "banvloek" over de Nederlanders, die uit Indonesië zullen worden verdreven als de P.K.I. aan de macht komt. Het is opgevallen, dat deze onverzoenlijke gedachtengang sedertdien ook bij enkele Indonesiërs in Nederland bestaat.

Lezingen .

De "Perhimpunan Indonesia" (P.I.) te Amsterdam is sedert enige tijd doende op haar bijeenkomsten bekende Nederlandse communisten uit te nodigen voor het houden van lezingen. In de jongste verslagperiode heeft de bekende Joop WOLFF, redacteur buitenland van "De Waarheid" desgevraagd gesproken over de politiek-economische aspecten van de wereld, gestaafd met veel statistieken en cijfermateriaal. De strekking van zijn betoog was volkomen communistisch.

Surinamers.

Het Mei-nummer van "de Koerier", onder redactie van de zgn. Werkcommissie van "Ons Suriname" te Amsterdam, bevat weer zoals gebruikelijk een anti-Nederlandse tendenz. Het aantal abonne's in Suriname breidt zich - aldus een mededeling - geregeld uit. Dit is echter niet het geval in Nederland. In verhouding tot het aantal in Nederland wonende Surinamers, die het streven van "Ons Suriname" kunnen onderschrijven, is het aantal abonneementen hier vrij gering gebleven. De financiële toestand van het blad is niet rooskleurig en het is zeer de vraag of het zich op den duur zal kunnen handhaven. Op 1 Juli j.l. herdacht "Ons Suriname" met de gelijkgestemde vereniging "Wie Eegie Sanie" en de "Surinaamse Studenten Vereniging" te Amsterdam de zgn. Emancipatiedag (afschaffing der slavernij in Suriname).

Hoofdstuk VI - Overzicht der stakingen in de Maand juni 1955
zie blz. 22

HOOFDSTUK V.

Stakingen overzicht in
Juni 1955.

<u>Bedrijf</u>	<u>Aanleiding</u>	<u>Inmenging Vakbonden</u>	Resultaat	
Arb. NV Diamant Mij Egm./Zee	Algemene actie voor loonsverhoging	ANDB-NVV en St.E- duardus- KAB steu- nen en lei- den de ac- tie	geen	1
Arb. NV Diamant Mij Amsterdam	idem	idem	geen	2
Emba NV Emballage- fabr. Rotterdam	eis verhoging uurloon	geen	geen	3
Bouwvak- arbeiders te Asd.	loonconflict	geen	geen	4
P. Spreeuwen- berg NV Aannemers- bedrijf Rotterdam	instelling tariefstel- sel	ABWB-EVC gaf lei- ding	geen	5
Van Es & Van Ommeren Expeditie- bedr. Asd.	stakers eisten werk- kleding	geen	geen	6

V Begin De onder de stakingsstreep vermelde getallen geven het aantal
 o in stakers aan. De boven de stakingsstreep vermelde getallen ge-
 l vori- ven het aantal arbeiders aan dat in normale toestand werkzaam
 g ge is.
 n maand . Staking met vooraf bepaalde tijdsduur (korter dan 24 uren
 o - staking met vooraf bepaalde tijdsduur (24 uur of langer)
 = staking met niet vooraf bepaalde tijdsduur

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31							
1	12/3	45	-----																	45																			
2	14/3	500-600	-----																	500-500																			
3											300																												
4																		19																					
5																			75																				
																			26																				
6																									26														

HOOFDSTUK VI.

AGENDA.

<u>Datum</u>	<u>Bijeenkomst</u>	<u>Plaats</u>	<u>Organisaties</u>
10-22 Juli	2e Int.Cursus voor Medische studenten	O.Berlijn	IUS
31 Juli - 15 Aug.	<u>5e Wereldjeugdfestival</u>	Warschau	WFDJ) IUS
x Verm. 14-15 Aug.	Int. ^{nl} ijnwerkers conferentie	Lens (bij Rijssel Fr.)	CGT
September	2e Wereldcongres van Doktoren	Londen of Kopenhagen	WCD
21-25 Sept.	2e Int.Conferentie VVI-Voeding	Sofia	WVV
October	<u>4e Congres van de EVC</u>	-----	EVC
October of November	Conferentie van Europese Transport arbeiders	verm. Wenen	WVV
x Mei '56	Int.Conferentie van Journalisten	verm. Zwitserland	IOJ
Juni '56	Conf. van Europese Vrouwen voor gelijke salariëring	-----	WVV
1956	Conf. over Internationale samenwerking van studenten	-----	IUS

Afgesloten per 10-7-1955